

# **PETYCJA**

**w sprawie kompleksowej poprawy ochrony zwierząt w Polsce, ograniczenia bezdomności oraz zaostrzenia odpowiedzialności za ich porzucanie, krzywdzenie i zabijanie**

## **WNIOSEK**

Zwracam się z prośbą o podjęcie konkretnych działań w celu zmiany prawa dotyczącego ochrony zwierząt w Polsce.

Uważam, że obecne przepisy wymagają zmian, które skuteczniej chroniłyby zwierzęta przed cierpieniem, porzucaniem, bezdomnością i okrutnym traktowaniem.

Nie chodzi wyłącznie o zaostrzanie kar. Potrzebne są również rozwiązania, które będą zapobiegały powstawaniu bezdomności i krzywdzeniu zwierząt, a nie tylko reagowały wtedy, kiedy tragedia już się wydarzy.

Dlatego zwracam się o podjęcie prac nad następującymi zmianami:

### **1. Zwierzę nie powinno być traktowane jak rzecz**

Wnoszę o zmianę przepisów w taki sposób, aby zwierzęta były jednoznacznie uznawane za istoty żywe i czujące, których życie, zdrowie oraz wolność od bólu, cierpienia, strachu i okrutnego traktowania podlegają szczególnej ochronie prawnej.

Skoro prawo uznaje, że zwierzę jest istotą zdolną do odczuwania cierpienia, powinno być to widoczne również w innych przepisach.

Zwierzę nie powinno być traktowane przede wszystkim jako własność człowieka ani jak przedmiot, który można kupić, sprzedać, wyrzucić czy zniszczyć.

W przypadku zwierząt domowych należy również brać pod uwagę więź, jaka przez wiele lat może łączyć zwierzę z jego opiekunem.

## **2. Cierpienie zwierzęcia powinno mieć rzeczywiste znaczenie w sądzie**

Wnoszę o takie zmiany prawa, aby przy rozpatrywaniu spraw dotyczących znęcania się nad zwierzętami sąd brał pod uwagę przede wszystkim to, jak bardzo i jak długo zwierzę cierpiało.

Powinny być brane pod uwagę między innymi:

- ból i strach zwierzęcia,
- czas trwania cierpienia,
- odniesione obrażenia,
- długotrwałe zaniedbanie,
- sposób działania sprawcy,
- szczególne okrucieństwo,
- oraz śmierć zwierzęcia.

Krzywdza zwierzęcia nie powinna być sprowadzana do tego, ile było ono warte albo ile pieniędzy stracił jego właściciel.

## **3. Wyższe i bardziej odczuwalne kary za znęcanie się i zabijanie zwierząt**

Wnoszę o zaostrzenie kar za umyślne znęcanie się nad zwierzętami oraz ich umyślne zabijanie.

Kara powinna być odpowiednia do tego, co sprawca zrobił zwierzęciu.

Szczególnie surowo powinny być traktowane przypadki:

- wyjątkowego okrucieństwa,
- długotrwałego znęcania się,
- doprowadzenia zwierzęcia do śmierci poprzez wcześniejsze zadawanie mu cierpienia,
- krzywdzenia wielu zwierząt,
- oraz ponownego popełnienia podobnego czynu przez osobę, która była już za to skazana.

Nie powinno być sytuacji, w której osoba, która dopuściła się wyjątkowo okrutnego czynu wobec zwierzęcia, ponosi niewielkie konsekwencje i po krótkim czasie może normalnie kupić lub przyjąć kolejne zwierzę.

## **4. Skuteczny zakaz posiadania zwierząt dla sprawców**

Wnoszę o wprowadzenie skuteczniejszych zakazów posiadania zwierząt dla osób, które dopuściły się najcięższych przestępstw wobec zwierząt.

W przypadku szczególnie okrutnego znęcania się lub umyślnego zabicia zwierzęcia zakaz powinien być obowiązkowy i odpowiednio długi, a w najcięższych przypadkach również bezterminowy.

Zakaz powinien być tak skonstruowany, aby sprawca nie mógł go łatwo obejść, na przykład poprzez formalne zapisanie zwierzęcia na inną osobę.

## **5. Obowiązkowe znakowanie i rejestracja psów i kotów**

Wnoszę o stworzenie skutecznego ogólnopolskiego systemu identyfikacji psów i kotów.

Każdy pies i kot powinien być możliwy do powiązania z jego właścicielem lub opiekunem.

Dzięki temu w przypadku znalezienia zwierzęcia porzuconego, rannego, zaginionego lub pozostawionego bez opieki można byłoby szybko ustalić, do kogo należy.

Jednocześnie państwo powinno zadbać o to, aby koszt oznakowania zwierzęcia nie był dla właścicieli nadmiernym obciążeniem.

## **6. Ograniczenie przypadkowego i niekontrolowanego rozmnażania**

Wnoszę o stworzenie systemu, który skutecznie ograniczy niekontrolowane rozmnażanie psów i kotów.

Należy rozważyć obowiązek kastracji lub sterylizacji zwierząt, które nie są przeznaczone do legalnej i odpowiedzialnej hodowli.

Powinny istnieć wyjątki między innymi ze względów zdrowotnych oraz dla zarejestrowanych hodowli spełniających określone wymagania.

Jednocześnie państwo powinno wspierać finansowo kastrację i sterylizację zwierząt osób, których nie stać na taki zabieg.

Celem nie jest utrudnianie ludziom posiadania zwierząt. Celem jest ograniczenie liczby niechcianych miotów, porzuceń i zwierząt trafiających później do schronisk.

## **7. Kontrola hodowli i ograniczenie pseudohodowli**

Wnoszę o stworzenie jasnych zasad dotyczących hodowli psów i kotów oraz skutecznego kontrolowania warunków, w jakich zwierzęta są rozmnażane i utrzymywane.

Rozmnażanie zwierząt nie powinno być sposobem na łatwy zarobek kosztem ich zdrowia i życia.

Należy również skuteczniej przeciwdziałać sprzedaży zwierząt pochodzących z miejsc, w których nie zapewnia się im odpowiednich warunków.

## **8. Skuteczniejsze karanie za porzucanie zwierząt**

Wnoszę o zaostrzenie odpowiedzialności za porzucenie zwierzęcia.

Pies czy kot, który został przyjęty pod opiekę człowieka, jest od niego zależny. Nie może sam znaleźć sobie bezpiecznego miejsca, zdobyć odpowiedniego pożywienia czy zapewnić sobie leczenia.

Porzucenie takiego zwierzęcia powinno być traktowane jako poważne naruszenie obowiązków człowieka wobec zwierzęcia.

Dzięki obowiązkowej identyfikacji powinno być również łatwiej ustalić osobę, która porzuciła zwierzę.

## **9. Szybkie odbieranie zwierząt osobom, które je krzywdzą**

Wnoszę o usprawnienie procedur pozwalających szybko zabezpieczyć zwierzę, które jest krzywdzone lub którego życie i zdrowie są zagrożone.

Jeżeli istnieje realne zagrożenie, zwierzę nie powinno pozostawać w miejscu, w którym może nadal cierpieć, tylko dlatego, że procedura jego odebrania trwa długo.

Najważniejsze powinno być bezpieczeństwo zwierzęcia.

## **10. Walka z bezdomnością zwierząt powinna być działaniem państwa, a nie tylko schronisk**

Wnoszę o stworzenie ogólnopolskiego programu, którego głównym celem będzie zmniejszenie liczby bezdomnych psów i kotów.

Program powinien obejmować między innymi:

- znakowanie i rejestrację,
- kastrację i sterylizację,
- kontrolę hodowli,
- zapobieganie porzuceniom,
- edukację,
- pomoc schroniskom,
- wsparcie organizacji zajmujących się ratowaniem zwierząt,
- oraz działania ułatwiające odpowiedzialne adopcje.

Schroniska nie powinny być miejscem, do którego państwo po prostu kieruje coraz większą liczbę zwierząt.

Najważniejsze jest zapobieganie temu, żeby zwierzęta w ogóle trafiały na ulicę.

## **11. Odpowiedzialna adopcja i sprzedaż zwierząt**

Wnoszę o stworzenie podstawowych, jednolitych zasad dotyczących przekazywania zwierząt nowym opiekunom.

Osoba, która decyduje się na psa lub kota, powinna mieć świadomość, że jest to odpowiedzialność na wiele lat, a nie chwilowa decyzja.

Powinna zostać poinformowana o kosztach utrzymania zwierzęcia, konieczności opieki weterynaryjnej oraz konsekwencjach jego porzucenia lub niewłaściwego traktowania.

Nie chodzi o to, aby utrudniać adopcję dobrym i odpowiedzialnym ludziom.

Chodzi o to, aby zwierzę nie było traktowane jak rzecz, którą można wziąć pod wpływem chwili, a później po prostu oddać lub wyrzucić.

## **12. Pomoc finansowa w zapobieganiu bezdomności**

Jeżeli państwo nakłada na właścicieli obowiązki związane z ochroną zwierząt, powinno również zapewnić możliwość ich wykonania osobom, które mają trudną sytuację finansową.

Dlatego wnoszę o rozwijanie programów dofinansowania:

- znakowania zwierząt,
- kastracji i sterylizacji,
- podstawowej pomocy weterynaryjnej w uzasadnionych przypadkach,
- oraz pomocy zwierzętom należącym do osób, które znalazły się w trudnej sytuacji życiowej.

## **13. Edukacja dotycząca prawidłowego i odpowiedzialnego traktowania zwierząt**

Wnoszę o stworzenie ogólnopolskiego programu edukacyjnego dotyczącego prawidłowego i odpowiedzialnego traktowania zwierząt, skierowanego nie tylko do dzieci i młodzieży, ale również do osób dorosłych i starszych.

Wciąż istnieją osoby, które nie mają wystarczającej wiedzy na temat współczesnych zasad prawidłowej opieki nad zwierzętami. Dotyczy to również części osób mieszkających na terenach wiejskich i w mniejszych miejscowościach, gdzie niektóre niewłaściwe praktyki mogą być przekazywane z pokolenia na pokolenie.

Szczególnie ważne jest uświadamianie, że istnieją humanitarne i zgodne z prawem sposoby radzenia sobie z niechcianymi miotami. Nie powinno dochodzić do sytuacji, w których narodzone zwierzęta są zabijane lub porzucane tylko dlatego, że ich opiekun nie wie, co z nimi zrobić.

Program edukacyjny powinien jasno informować, że w przypadku niechcianego miotu należy szukać pomocy u lekarza weterynarii, schroniska, organizacji zajmujących się ochroną zwierząt lub samorządu, a nie pozbywać się zwierząt w sposób powodujący ich cierpienie lub śmierć.

Szczególną uwagę należy poświęcić problemowi niekontrolowanego rozmnażania kotów i psów. Ludzie powinni mieć łatwy dostęp do informacji o kastracji i sterylizacji oraz o

możliwościach uzyskania dofinansowania takich zabiegów.

Program edukacyjny powinien obejmować między innymi:

- podstawowe potrzeby psów, kotów i innych zwierząt,
- prawidłowe żywienie i zapewnienie wody,
- odpowiednie warunki utrzymania,
- konieczność leczenia zwierzęcia w przypadku choroby lub urazu,
- zapewnienie schronienia i ochrony przed warunkami atmosferycznymi,
- znaczenie kastracji i sterylizacji,
- odpowiedzialność za rozmnażanie zwierząt,
- zakaz porzucania zwierząt,
- rozpoznawanie przemocy i znęcania się,
- informacje o tym, czego nie wolno robić zwierzęciu,
- informacje o tym, gdzie można zgłosić przypadek krzywdzenia zwierzęcia,
- oraz informacje, gdzie można uzyskać pomoc w przypadku niechcianego miotu.

Edukacja powinna być prowadzona nie tylko w szkołach, ale również poprzez samorządy, przychodnie weterynaryjne, schroniska, organizacje zajmujące się ochroną zwierząt, media publiczne oraz kampanie informacyjne kierowane do dorosłych i osób starszych.

Dzieci i młodzież powinny od najmłodszych lat uczyć się, że zwierzę czuje ból, strach i cierpienie. Równie ważne jest jednak dotarcie z tą wiedzą do osób dorosłych, które już posiadają zwierzęta i podejmują codzienne decyzje dotyczące ich życia i zdrowia.

Prawo powinno nie tylko karać za krzywdzenie zwierząt, ale również pomagać ludziom zrozumieć, jak prawidłowo się nimi opiekować i co zrobić w sytuacji, gdy nie są w stanie samodzielnie poradzić sobie z problemem.

#### **14. Państwo powinno sprawdzać, czy podejmowane działania naprawdę działają**

Wnoszę o regularne publikowanie danych dotyczących bezdomności i przestępstw przeciwko zwierzętom.

Powinny być dostępne informacje między innymi o:

- liczbie zwierząt trafiających do schronisk,
- liczbie zwierząt porzucanych,
- liczbie adopcji,
- liczbie wykonanych kastracji i sterylizacji,
- liczbie przypadków znęcania się nad zwierzętami,
- oraz liczbie prawomocnych skazań za takie przestępstwa.

Dzięki temu będzie można sprawdzić, czy wprowadzane przepisy rzeczywiście poprawiają sytuację zwierząt.

## **UZASADNIENIE**

Składałem tę petycję, ponieważ uważam, że ochrona zwierząt w Polsce powinna być znacznie skuteczniejsza.

Nie powinno być normalne, że każdego roku tak wiele zwierząt jest porzucanych, trafia do schronisk, żyje bez odpowiedniej opieki albo pada ofiarą przemocy.

Nie wystarczy karać dopiero wtedy, kiedy zwierzę zostanie skatowane, zagłodzone, porzucone lub zabite.

Prawo powinno przede wszystkim zapobiegać takim sytuacjom.

Potrzebny jest system, w którym właściciel zwierzęcia jest możliwy do ustalenia, niekontrolowane rozmnażanie jest ograniczone, porzucenie ma realne konsekwencje, a osoba, która dopuściła się okrutnego czynu wobec zwierzęcia, nie może po prostu kupić lub przyjąć kolejnego.

Uważam również, że zwierzę nie powinno być w polskim prawie traktowane jak rzecz.

Skoro wiemy, że zwierzęta odczuwają ból, strach i cierpienie, prawo powinno zapewniać im ochronę odpowiednią do tego, co o nich wiemy.

Nie chodzi o zrównanie zwierząt z ludźmi.

Chodzi o uznanie podstawowej zasady:

zwierzę jest żywą i czującą istotą i jego życie oraz wolność od cierpienia powinny być chronione przez państwo.

Dlatego zwracam się do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej oraz Ministra Sprawiedliwości o podjęcie konkretnych prac nad zmianą przepisów.

Nie oczekuję jedynie deklaracji.

Chcę, aby zostały podjęte rzeczywiste działania, które w perspektywie kolejnych lat doprowadzą do zmniejszenia liczby bezdomnych zwierząt, ograniczenia ich porzucania oraz skuteczniejszego karania osób, które je krzywdzą.

Z poważaniem